

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

бути прикладом для своїх учнів. На різних етапах навчання вчителі віддають певну частину знань. Але, незалежно від цього, значущість цієї професії дуже велика.

Снігур Н. І.*

Я, Снігур Наталя Іванівна, народилася 19 жовтня 1980 року в селі Тарасівка Цюрупинського району, Херсонської області.

З вересня 1987 року до липня 1998 навчалась у Тарасівській загальноосвітній середній школі, де здобула загальну середню освіту.

З вересня 2001 року до липня 2007 навчалася в Херсонському державному університеті де отримала вищу освіту за спеціальністю «Викладач трудового навчання, вчитель креслення, безпеки життєдіяльності».

З вересня 2003 р. по серпень 2016 р. працюю в Тарасівській ЗОШ I-III ступенів на посаді вчителя трудового навчання, креслення. З 2004 р. по 2006р. працювала ще і педагогом-організатором.

З грудня 2010 р. працюю на посаді заступника директора з навчально-виховної роботи Тарасівської ЗОШ I-III ступенів.

Заміжня. Маю двох прекрасних доньок.

Учитель... Про цю професію багато написано та сказано. Вона є унікальною за своєю суттю, адже вчителем треба народитися.

Роль педагога в суспільстві – одна з найважливіших у сучасному світі. «Учитель – це людина, яка тримає у своїх руках майбутнє нашої планети», – говорив відомий письменник Ф. Абрамов.

Професія вчителя, на мій погляд, є унікальною. Мої учні з нетерпінням чекають улюблених занять. Не йдуть, біжать на них. З бажанням освоюють нове. Зв'язують свої успіхи з роботою педагога. Через багато років, із щирим почуттям подяки знаходять свого вчителя, щоб просто поговорити, розповісти про себе, згадати що-небудь із минулого.

Щороку діти чекають на урок учителя вимогливого, але справедливого, уважного, розуміючого, з почуттям гумору, творчого і готового прийти на допомогу в скрутну хвилину. Учителя, цікавого у спілкуванні, такого, що постійно прагне сам дізнаватися про нове.

Моя робота – улюблений спосіб пізнання, творчості, спілкування, самовираження. Мої учні – мої однодумці, які довірили мені частку своєї долі. Усім цим мені потрібно розпорядитися мудро й точно.

Більшість людей улаштована так, що все життя прагнуть пізнавати, учитися, відкривати й розвивати в собі все нові й нові якості, можливості й здатності. Осягаючи різні дисципліни й досягаючи все більше високих щаблів у своєму розвитку,

---

* © Снігур Н. І.

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

кожна людина довільно або мимоволі передає свої знання іншим учасникам руху, назва якому – життя.

Навчання, навчання... нескінченно. Чи є поріг педагогічної зрілості, при досягненні якого вчитися стане не обов'язково? Але тоді зупиниться розвиток. Значить навчання завжди, тією чи іншою мірою, просто необхідне.

Чому люди найчастіше прагнуть отримати вищу освіту? По-перше, вона розвиває більш-менш різнобічну особистість, яка вміє не тільки виконувати роботу, але й мислити. Деякі люди навіть здобувають університетську освіту «для загального розвитку», а потім за фахом не працюють. І звичайно, вища освіта дає великі можливості при влаштуванні на роботу, при занятті керівних посад. Вища освіта також більш престижна, вона підвищує статус людини в суспільстві.

Хоча в мене вже є вища освіта – магістр, за фахом викладач трудового навчання, але я також працюю на посаді заступника директора з навчально-виховної роботи і тому вирішила вступити в магістратуру до КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти» за фахом «Управління навчальним закладом (за типом)».

Що мені дає магістратура? Це прекрасні викладачі – майстри своєї справи, з якими хочеться спілкуватися безперервно. Я вважаю, що коли людина призначається на керівну посаду, то їй треба спочатку вивчитися.

Сьогодні керівник навчального закладу – це адміністратор і юрист, економіст і маркетолог, менеджер і фахівець із кадрів, соціолог і психолог, та, у першу чергу, педагог, людина творча. Саме він комплектує команду, формує місію навчального закладу, створює імідж своєї школи. І тільки від директора залежить, чи працюватиме творчо весь колектив, чи стане єдиною командою однодумців.

Коло спілкування, тобто ті люди, з якими разом учишся, теж визначають багато чого в житті. Усі ми різні особистості і маємо різне коло спілкування. Швидше за все, це будуть різні знайомі, друзі, різні зв'язки, цінності та вподобання. Навіть жарти під час дружніх зустрічей у нас різні, і це приносить багато позитиву та бажання спілкуватися та вчитися.

Ференц Д. В.*

РОЗДУМИ БІЛЯ ШКІЛЬНОЇ ДОШКИ

Сьома сорок... Знову я заходжу в школу. Порожньо, тихо. Є час спокійно подумати, спланувати день, налаштуватися на роботу, пригадати минуле...

...Ось я маленька першокласниця, яка з цікавістю та деяким страхом уперше переступає шкільний поріг. Яким виявиться шкільне життя? Чи не дарма я так мріяла про школу?

Шкільні роки промайнули, як один день. Я подорослішала,

---

* © Ференц Д. В.